

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Er/571/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205063
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8514205063.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: P. S., nar. XX.XX.XXXX, Q. H. XX, XXX XX Q. H. o vymozenie sumy 846,44 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad Bratislava z vykonávania exekučného konania **n e v y l u č u j e**.

II. Súd **z a s t a v u j e** exekučné konanie.

III. Oprávnenému a povinnému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

IV. Súd **p r i z n á v a** súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom spísaným do zápisnice na exekútorском úrade dňa 30.5.2014 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymozenie sumy 846,44 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 6958/06 zo dňa 15.1.2007, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 26.2.2007 a vykonateľnosť dňa 1.3.2007. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 26.9.2014.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 5Er/571/2014-17 zo dňa 19.8.2015, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Následne bola vec predložená Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní. Krajský súd v Prešove uznesením č. k 11CoE/53/2015-52 zo dňa 31.5.2016 zrušil rozhodnutie tunajšiemu súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Súdny exekútor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 30.5.2014, ktorá bola súdu doručená dňa 26.9.2014, okrem iného uviedol, že „Oznámenie splnenie povinnosti podľa §30 ods.3 Exekučného poriadku, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol dňa 13.4.2011 nálezom pod. sp. zn.: III ÚS 322/2010 v prípade individuálnej sťažnosti fyzickej osoby v konaní o konkrétnej kontrole ústavnosti, čo malo vplyv na postavenie účastníkov exekučného konania vedeného pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn.: 5Er/934/2008. Rozhodnutie ústavného súdu zasiahlo aj do môjho právneho postavenia ako strany exekučného konania a to na tom argumentačnom základe, že ústavný súd zaradil do odôvodnenia označeného nálezu nad rámec predmetu konania vedeného podľa čl. 127 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky aj všeobecnou konštatáciu o vylúčení súdneho exekútora z výkonu

exekúcie pre pomer k oprávnenému, ktorý bol jeho bývalým zamestnávateľom. Pretože som bol pred začiatkom výkonu exekučnej činnosti radovým zamestnancom spoločnosti POHOTOVOST', s.r.o., musím reagovať na označený nález ústavného súdu a to nie len z dôvodu môjho záujmu na splnení povinnosti ustanovenej § 30 ods.3 Exekučného poriadku, ale aj z toho dôvodu, že tento nález a na jeho nadväzujúce postupy a rozhodnutia ústavne neakceptovateľným spôsobom zasahujú do mojich základných práv. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.4.2011, sp. zn.: III. ÚS 322/2010 je individuálnym normatívnym právnym aktom, ktorého pôsobnosť je limitovaná, pričom jej hranice sú určené, ktoré je vedené pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn.: 5Er/934/2008. Akékoľvek závery ústavného súdu poňaté do obsahu vyššie označeného rozhodnutia nemajú všeobecnú platnosť a zaväzujú len účastníkov konania v okolnostiach prípadu najmä porušovateľa. To je charakteristická črta konkrétnej kontroly ústavnosti vykonávanej podľa čl.127 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky vyjadrená mimo iné aj v obsahu ust. § 56 ods. 6 zákona č. 38/1993 Z. z. Všeobecné súdy nie sú viazané označeným rozhodnutím ústavného súdu a pri svojej judiciálnej činnosti musí reflektovať ústavnú normu obsiahnutú v čl. 144 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Vyššie označené rozhodnutie ústavného súdu bolo vydané v konaní, ktoré svojim charakterom opomínalo dôsledne aplikovať zásady spravodlivého súdneho procesu, najmä zásadu „rovnosti zbraní“ a preto takéto rozhodnutie nie je legitímnym aktom aplikácie súdnej moci, v právnom štáte neobstojí a jeho právne účinky, ktoré vyvoláva, musia byť negované do času, kým nedôjde k náprave porušených základných práv, medzi iným aj môjho práva na spravodlivé súdne konanie (vnímaného cez judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), práva na pokojné užívanie majetku (vo vzťahu k čl.1 Protokolu č.1 Európskeho o ochrane ľudských práv a základných slobôd) a práva ne byť diskriminovaný (vo vzťahu k čl.14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Proti označenému rozhodnutiu, keďže ústavne a medzinárodnoprávne neakceptovateľným spôsobom zasiahlo do mojich základných práv, som bol nútený podať v zmysle článku 34 Európskeho dohovoru o ľudských právach a článkov 45 a 47 Rokovacieho poriadku Európskemu súdu pre ľudské práva individuálnu sťažnosť. Postupy a rozhodnutia všeobecných súdov sledujúce názor, ktorého argumentačný základ nie je právne udržateľný, budú základom pre posudzovanie hmotnej náhrady pri vyvodzovaní zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Vzhľadom na to, že podľa môjho názoru súdny exekútor o svojom a ani svoje vylúčenie nemôže navrhovať, ale len v zmysle § 30 Exekučného poriadku je povinný oznámiť skutočnosti na základe, ktorých by potenciálne mohol byť vylúčený z vykonávania exekúcie, nechávam plne na rozhodnutí Okresného súdu či má z vykonávania exekúcie vylúčiť alebo nie a či ma v predmetnom exekučnom konaní poverí vykonávaním exekúcie alebo nie “.

4. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v platnom znení prvá veta, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, ktorá je predmetom exekúcie, k účastníkom exekučného konania alebo k ich zástupcom, možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti

6. Podľa § 30 ods. 3 Exekučného poriadku, len čo sa exekútor dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to bezodkladne súdu. Do rozhodnutia podľa odseku 7 môže exekútor v konaní robiť len také úkony, ktoré neprípúšťajú odklad.

7. Podľa § 30 ods. 7 Exekučného poriadku, exekútor predloží vec na rozhodnutie súdu o námietke bez zbytočného odkladu. O tom, či je exekútor vylúčený, rozhodne súd do desiatich dní od predloženia veci.

8. Podľa § 30 ods. 9 Exekučného poriadku, rozhodnutie o tom, či je exekútor vylúčený, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

9. Podľa § 30 ods. 10 Exekučného poriadku, proti rozhodnutiu súdu podľa odseku 7 nie je prípustný opravný prostriedok.

10. Vzhľadom k vyššie uvedenému oznámeniu súdneho exekútora o splnení si povinnosti podľa § 30 ods. 3 Exekučného poriadku súd rozhodol tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto uznesenia, pretože po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že tu nie sú dôvody na jeho vylúčenie z vykonávania exekúcie. Samotná skutočnosť, že súdny exekútor bol niekedy v pracovnom pomere u oprávneného

a poberal od neho pôžitky zo závislej činnosti ešte sama o sebe nemôže vzbudiť pochybnosť o tom, či súdny exekútor postupuje vo veci nestranne a nezaujato. Kolegiálny vzťah by mohol byť dôvodom pre vylúčenie súdneho exekútora z vykonávania exekúcie, ale skôr ak by šlo o vzťah medzi súdnym exekútorom a povinným, voči ktorému exekútor vykonáva úkony exekučnej činnosti a nie o vzťah medzi súdnym exekútorom a oprávneným, voči ktorému má exekútor skôr povinnosť, ak nie zodpovednosť vymôcť pre neho plnenie v exekučnom konaní od povinného spôsobom ustanoveným v právnych predpisoch. V exekučnom konaní je výber exekútora na vôli oprávneného, preto aj výber exekútora JUDr. Rudolfa Krutého zo strany oprávneného prebehol nezávisle od súdneho exekútora. Možno len logicky odôvodniť, že oprávnený si zvolí osobu, s ktorou má dobré predchádzajúce skúsenosti. Ako už bolo vyššie uvedené, ak súdny exekútor postupuje v zmysle právnych predpisov, nemá možnosť ísť nad rámec exekúcie a nemá možnosť ovplyvňovať exekúciu vo výhodnejšom smere k oprávnenému. Dôvodom na vylúčenie exekútora z dôvodu zaujatosti preto nie je tvrdenie, že súdny exekútor je bývalým zamestnancom oprávneného.

11. V exekučnom titule bola povinnému uložená povinnosť na zaplatenie sumy 846,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 836,48 eur od 25.9.2006 do zaplatenia a nahradenie trov rozhodcovského konania vo výške 221,03 eur.

12. Exekučnému súdu je z úradnej činnosti známa skutočnosť, ktorú v zmysle § 186 ods. 1 zákona č. 106/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) netreba dokazovať, že na tunajšom súde sa viedlo konanie pod sp. zn. 4Er/230/2007 medzi totožnými účastníkmi ako v prejednávanej veci, t.j. oprávneným bola spoločnosť POHOTOVOST, s.r.o., IČO: 35 807 598 a povinným bol P. S., nar. XX.XX.XXXX. Ako exekučný titul v uvedenom konaní oprávnený predložil totožný rozhodcovský rozsudok ako v prejednávanej veci, t.j. rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 6958/06 zo dňa 15.1.2007.

13. Vo vyššie označenom konaní Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 4Er/230/2007-36 zo dňa 25.2.2013 exekúciu zastavil, nakoľko uzavrel, že predmetný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým vykonateľným exekučným titulom z dôvodu, že rozhodcovská doložka, na podklade ktorej oprávnený inicioval rozhodcovské konanie, je neplatná, keďže predstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Rozhodcovský rozsudok bol preto vydaný orgánom (rozhodcovským súdom), ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, ide teda o nulitný právny akt, ktorý v exekúcii nie je možné vykonať. Predmetné rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa o zastavení exekučného konania nadobudlo v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov, č. k. 20CoE 102/2013-75 zo dňa 28.10.2013, právoplatnosť dňa 7.1.2014.

14. Podľa § 9a ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

16. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

17. Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

18. Z ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľný nedostatok podmienok exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť v súlade s ust. § 161 C.s.p. v spojení s § 9a ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. §230 C.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

19. Prekážka rozsúdenej veci (rei iudicatae) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva

predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 232/2012).

20. V prejednávanej veci sa oprávnený domáha vymoženía dlžnej sumy od povinného na základe toho istého rozhodcovského rozsudku, ktorý predložil ako exekučný titul v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Er/230/2007, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení exekúcie. Súd mal teda preukázané, že v prejednávanej veci sa jedná o exekučné konanie začaté na základe návrhu medzi tými istými účastníkmi ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté.

21. Čo sa týka totožnosti predmetu konania vo vzťahu k skúmaniu procesných podmienok, konkrétne či sa nejedná o konanie zaťažené prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, v exekučnom konaní je takýmto predmetom samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Nakoľko v exekučnom konaní sa meritórne nerozhoduje o splnení určitej povinnosti, príp. o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, exekučné konanie môže predstavovať prekážku res iudicata len vo vzťahu k inému exekučnému konaniu. Ďalším špecifikom, ktoré je nutné vziať do úvahy, je skutočnosť, že nie každé rozhodnutie exekučného súdu vo veci založí prekážku res iudicata. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho istého exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní exekučného titulu zaniklo právo ním priznané, prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým sa dané konanie skončilo, je potrebné skúmať povahu tohto rozhodnutia predtým, než sa príjme záver o existencii nedostatku podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

22. V predchádzajúcom exekučnom konaní vedenom medzi tými istými účastníkmi na tunajšom súde pod sp. zn. 4Er/230/2007 bola exekúcia zastavená pre rozpor exekučného titulu so zákonom, keď predmetný rozhodcovský rozsudok súd posúdil ako nevykonateľný a nespôsobilý exekučný titul. Rozpor exekučného titulu so zákonom, resp. nedostatok jeho materiálnej vykonateľnosti, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný či reparovaný. Keďže v tomto exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Er/571/2014 je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už Okresný súd Stará Ľubovňa vo svojom skoršom rozhodnutí č. k. 4Er/230/2007-36 zo dňa 25.2.2013 konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, je nutné uzavrieť, že označené právoplatné rozhodnutie exekučného súdu predstavuje prekážku res iudicata.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené exekučný súd uzavrel, že v prejednávanej veci existuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v prekážke už skôr právoplatne rozhodnutej veci. Takýto

nedostatok podmienok konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu, pričom súčasne bráni tomu, aby exekučný súd skúmal podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 Exekučného poriadku, rovnako ako by takémuto skúmaniu bránilo napr. späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie pred vydaním poverenia (§ 38 ods. 3 Exekučného poriadku) alebo existencia prekážky litispendencie (§ 36 ods. 3 Exekučného poriadku). Exekučný súd preto exekučné konanie v zmysle §161 ods. 2 C.s.p. s poukazom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku zastavil.

24. O trovách konania súd rozhodol analogicky podľa § 256 a § 257 Civilného sporového poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Oprávnená podala nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie a povinnému trovy exekučného konania nevznikli.

25. Podľa § 196 EP za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

26. Podľa § 200 ods. 1 EP trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

27. Podľa § 200 ods. 5 EP ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

28. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Súd pri posudzovaní, kto by mal v danom prípade nahradiť trovy exekúcie, dospel k záveru, že v zmysle citovaného ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený tým, že podal opätovne návrh na vykonanie exekúcie na základe rovnakého exekučného titulu ako v exekučnom konaní č. k. 4Er/230/2007, zaviniel zastavenie exekúcie z dôvodu prekážky rozhodnutej veci, preto súd rozhodol, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému, pričom o ich výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti II., III. a IV. výroku tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti I. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.